

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliæ Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

143. An Sacerdos Missam nouam celebrans possit se in medio Altaris ad populum vertere, & oblationes ab ipso sponte factas accipere? Et notatur, quod taman non debet circuire Ecclasiā. Ex part. 2. ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76405](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-76405)

præ n. 19. hanc sententiam, me citato tenet Leander de Sacram. tom. 2. tract. 8. disputatione 6. q. 15. Vvigeis in 3. p. D. Thoma 9. 83. dub. 14. n. 66. Tannerus tom. 4. quæst. 10. dub. 2. num. 28. Mercerus de Sacram. 9. 83. art. 3. proposito 1. qui omnes nominatim contra Sotum, & Sà merito insurgunt.

4. Hanc etiam sententiam præter Hinojoram in direct. tr. de panis verb. b. opisima fol. 321. docet Martinus de San Joseph in mon. confess. tom. 1. l. 1. tract. 14. de Euchar. n. 6. Bassius in floribus verbo Missa v. n. 1. Tamburinus opus de sacrificio Missa lib. 1. cap. 4. §. 1. num. 2. Cardinalis Lugo de Euchar. disp. 20. num. 4. Machadus tom. 1. l. 4. p. 1. tract. 1. docum. 1. n. 2.

5. Et quidem si ad panem terrestrem manducandum, sunt domus & certa loca deputata 1. Cor. 1. 1. Numquid non habet domus ad manducandum, &c. quanto magis decet, ut non ubique & quoquis in loco, sed locis tantum Dei sacramenta laetificantia mysteria celebrentur, & panis ille diuinus comedatur. Prepositus in 3. p. D. Th. 9. 83. art. 3. dub. 1. n. 146. & Amicus in Car. Theolog. tom. 7. disp. 33. sect. 12. n. 331. & 332. vbi sic ait, Sotum putat vix vñquam per celebrationem extra locum ad diuinum cultum deputatum peccati mortaliter, modo absit contemptus. Quia sententia merito non probatur à Vasq. disp. 2. 33. c. 1. infine, quod iura non nisi in necessitate concedant Missarum celebrationem extra loca Deo consecrata, vt habetur Canon. 1. de consecratis. disp. 1. de consecratione, inquit, Ecclesiarum, & Missarum celebriterates non alibi, quam in sacraficiis Domino locis absque magna necessitate fieri debere, liquet omnibus. Vbi verbum, Debere, præceptum importat, quod cum sit in materia gravi, obligat ad mortale. Ita Amicus.

6. Et contra Sotum nominatim ex ipsomet ordine Patrum Prædicatorum insurgit etiam Magister Marcus Serra in 3. part. D. Thoma 9. 83. art. 3. Dicendum est igitur, extra casum necessitatis præceptum esse Ecclesiasticum obligans sub mortali, vt Missa tantum celebretur in Ecclesia consecrata, aut benedicta ab Episcopo, vel in Oratorio ad diuinum cultum dedicato, & ab Ordinario designato.

7. Vnde caueant Sacerdos ab opinione Soti, & Emanuelis Sà, non obstante ea, quæ in eorum favorem adducit Pater Lugo, vbi supr. & idem non defensum aduersus illos apponere hinc verba Parris Dicastilli de Sacram. tom. 1. tract. 5. disp. 4. dub. 6. num. 85. & 86. vbi sic ait: Quapropter merito teicijtum ab aliis Sotus in 4. disp. 1. 3. quæst. 2. art. 3. qui dixit non opus esse magna necessitate, vt in hoc mortale peccatum excusat. Que doctrina (ne amplius dicam) fallacissima est, nam capite nullus, id præcipit sub communione depositionis, & cap. sicut, de consecratis, distinct. 1. expresse dicit Pontifex non licere extra Ecclesiam celebrare, nisi summa coegerit necessitas.

8. Minus adhuc probabile est, quod ibidem assertum Sotus & cum eo Sà verbo Missa, n. 26. scilicet non esse mortale etiam absque necessitate dicere Missam extra Ecclesiam, & absque villa alia facultate, si absit contemptus, & scandalum; quod sane absurdum sati sufficit probat Suarius disputatione 8. 1. sect. 3; nam etiam ex devotione quis celebret in sua privata domo, & secrete, peccat mortaliter, transgrediendo scilicet Ecclesiasticum præceptum in re grauissima. Ita etiam contra Serum Nauarrus cap. 5. n. 32. & alij Doctores communiter, inter quos Diana citandus cum multis. Huiusque Dicastillus.

9. Heu quondam noster, mortuus est enim dum haec scribo, & quidem intra spatiū vnius anni annisi ex Societate Iesu tres Sapientissimos, & amicissimos Viros Patrem Antonium Quintinaduenas, P. Fran-

ciscum Lugo, & Patrem Ioannem de Dicastro. Omnes eodem cogimur, omnium versatur ura, serius ocyus fors exitura.

10. Nota tamen, quod præter peccatum mortale, nullam tamen penam suspensionis, vel interdicti ipso iure incurrit huic præcepti violatores, quicquid affirmet Sylvest. verb. Missa 1. 9. 3. §. 5. & Henr. 1. 9. 6. 27. moxi ex c. Episcoporum, de priuilegiis in 6. quia ibi non est sermo de celebrantibus extra locum sacrum, sed de celebrantibus, vel celebrare facientibus in loco interdicto per censuras Ecclesiarum, quibus Ecclesia ingressus interdictetur. Sicut bene notauit Suar. disp. 8. 1. sect. 3. non longe à principio, Egid. 9. 83. art. 3. dub. 1. Peccatum depositionis, quæ à Sylvestro Papa in dicto c. nullus Presbyter, imponitur, non ipso iure, sed ferenda est, ut ex textu constat; & ita etiam docet Castrus Palatus tom. 4. tr. 22. punt. 8. num. 3.

RESOL. CXLIII.

An Sacerdos Missam nouam celebrans possit se in medio Altaris ad populum vertere, & oblationes ab ipso sponte factas accipere?

Et notatur quod tamen non debet circumire Ecclesiam.
Ex part. 2. tract. 14. Ref. 50.

§. 1. R Espondeo affirmatiuè, & ita declaravit Sancta Congregatio, ut notat Homobonus de exam. Eccles. part. 1. tract. 4. cap. 13. quæst. 117. & Naldus in summ. ver. Missa. num. 19. non debet tamen circumire Ecclesiam.

RESOL. CXLIV.

An usus Missarum secundum sit licet?

Et docetur, quod in Ecclesiis Regularium relinqueret Missas solemnes diebus festis non est peccatum mortale.

Et queritur, an Episcopatu, in aliena Diaconi possit celebrare Missam solemnam cum paramentis Pontificibus? Ex part. 11. tr. 6. & Miss. 6. Ref. 23.

§. 1. A Ffirmatiuè responderet Mercerus de Sacram. in 3. part. D. Thoma 9. 83. dub. 2. in respons. ad 3. argum. vbi sic ait: Respondeatur Missas factas esse illicitas. Ratio est, quia continet falsitatem. Primum in factis, dum Sacerdos vestitus facit, accedit ad altare luminaribus incensis, legit Introitum, Orationes, Epistolam, Euangelium, &c. usque ad Canonem, & simulat se celebrare, nec tam celebrat, quia non consecrat. Secundum, in verbis est falsitas, quia legit Orationes promittentes sacrificium; & tandem gratias agit, quasi sacrificasset, nec tamen sacrificeauit. Hinc abrogata sunt per synodus Irenensis sub Martino Rhythouio tit. 1. j. 6. 10. & per secundam Camerae cens. tit. 3. c. 7. quia continent irrationes Dei, vt dixit Ioannes Eckius art. 21. ad lib. Annotationum oblatum Carolo V. Dices, S. Dionysius Ecclesiasticus hierarch. cap. 7. p. 2. dicit, Cathecumenis præceptibus fieri sacrificium soleme pro defuncto, Cathecumeni vero non poterant interest sacrificio; ergo Missa Cathecumenorum erat facta. Secundum Feria sexta Paracœus, Sacerdos ad Altare accedit sacrifici vestibus, & facit Missam imperfectam. Tertiù, Missas factas approbat Guido de Monte Rochetij, tract. 4. Manipuli Curatorum, cap. 7. item Sacerdotale Roman. & Manuaria quarundam Ecclesiarum. Respondetur ad primum, S. Dionysius non defensit Missam, etiam si quidam inter